

CAN YÜCEL 'DEN

Fark Etmeli İnsan

Bir damlacık sudan
nasıl yaratıldığını fark etmeli.

Anne karnına sığarken
dünyaya neden sığmadığını

ve

en sonunda bir metre karelik yere
nasıl sığmak zorunda kalacağını
fark etmeli.

Şu çok geniş görünen dünyanın,
ahirete nispetle
anne karnı gibi olduğunu
fark etmeli.

Henüz bebekken
Dünya benim! dercesine
avuçlarının sımsıkı kapalı olduğunu,
ölürken de aynı avuçların
her şeyi bırakıp gidiyorum işte!
dercesine apaçık kaldığını
ve kefenin cebinin bulunmadığını
fark etmeli.

Baskın yeteneğini

fark etmeli sonra.

Azrailin her an
sürpriz yapabileceğini,
nasıl yaşarsa
öyle öleceğini
fark etmeli insan.

Hayvanların yolda, kaldırımında, çöplükte
ama kendisinin
güzel hazırlanmış mükellef bir sofrada
yemek yediğini
fark etmeli.

Yaratılmışların en güzeli olduğunu
fark etmeli
ve ona göre yaşamalı.

Gülün hemen dibindeki dikenini
dikenin hemen yanı başındaki
gülü fark etmeli.

Evinde kedi, köpek beslediği halde
çocuk sahibi olmaktan korkmanın
mantıksızlığını fark etmeli.

Eşine seni çok seviyorum! demenin
mutluluk yolundaki müthiş gücünü
fark etmeli.

Dolabında asılı 25 gömleğinin
sadece üçünü giydiğini ama

arka sokaktaki komşusunun
o beğenilmeyen gömleklere
muhtaç olduğunu fark etmeli.

Zenginliğin ve bereketin
sofradayken önünde biriken
ekmek kırıntılarını yemekte
gizlendiğini fark etmeli.

Annesinden doğarken
tertemiz teslim aldığı gırtlığını ve
aşırı beslenme yüzünden sarkan göbeğini
fark etmeli.

Fark etmeliyiz çok geç olmadan...

Ömür dediğin
üç gündür,
dün geldi geçti
yarın meçhuldür...

O halde
ömür dediğin
bir gündür,
o da bugündür...